

Stanowisko Nr 22 Konwentu Marszałków Województw RP

z dnia 24 września 2020 roku

w sprawie zmian dotyczących warunków i trybu powierzania zadań doradcy metodycznego

Placówki Doskonalenia nauczycieli, dla których Samorządy Województw są organami prowadzącymi na mocy rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 maja 2019 roku w sprawie placówek doskonalenia nauczyciela (Dz. U. z 2019 r. poz. 1045 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem”, realizują od września 2019 roku zadania związane z doradztwem metodycznym. Niestety doświadczenia kilku miesięcy pokazały problemy i niejasności związane z tym tematem. Zadania doradcy metodycznego powierza nauczycielowi kurator oświaty, dyrektor placówki zatrudnia doradcę metodycznego i staje się jego pracodawcą, w pełni tego słowa znaczeniu ze wszystkimi zobowiązaniami prawnymi.

Na etapie prac nad przygotowaniem nowych przepisów, w ramach uzgodnień z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, za pośrednictwem Związku Województw RP podnoszono, że przygotowany przez MEN projekt rozporządzenia zawiera rozwiązania budzące szereg zastrzeżeń, w szczególności odnoszących się do: finansowania doradztwa metodycznego oraz warunków i trybu powierzania zadań doradcy metodycznego. W efekcie przyjęte przepisy nie spełniły więc związanych z nimi oczekiwań, a obecne uregulowania wprowadzają chaos kompetencyjny finansowy i organizacyjny

Konwent Marszałków wskazując te problemy, wnioskuje do Pana Ministra o ponowną analizę i rozważenie zmian w przepisach dotyczących doradztwa metodycznego, a także wykładnię już obowiązujących przepisów. Obecny model finansowania organizacji doradztwa metodycznego na obszarze województw oraz wynikające z § 25 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej zasady powierzania obowiązków i zatrudniania doradców metodycznych pozbawiają samorządy województw właściwego instrumentu kreowania i realizowania regionalnej polityki oświatowej w obszarze doskonalenia zawodowego nauczycieli

Wnioski dotyczące doradztwa metodycznego

1. Obecny wariant zatrudnienia doradców metodycznych w placówce doskonalenia na podstawie dodatkowej umowy o pracę na ½ etatu jest mniej efektywny od poprzedniego rozwiązania, czyli zmniejszenia pensum dydaktycznego. Prowadzi do deprecjacji doradztwa metodycznego, ogranicza możliwości i czas realizacji zadań np. po godzinach pracy w szkole oraz minimalizuje bezpośredni kontakt z nauczycielami swojego przedmiotu/specjalności. Wariant ten jest korzystny jedynie z punktu widzenia finansowego dla doradcy metodycznego jako możliwość dodatkowego źródła dochodu.
2. Środki finansowe na wydatki związane z zatrudnieniem doradców metodycznych do organu prowadzącego przekazuje wojewoda w formie dotacji celowej na podstawie umowy, która może być podpisana po przyjęciu ustawy budżetowej na dany rok. W związku z tym budżety województw kredytuują zadanie przez część roku budżetowego. Najbardziej optymalnym rozwiązaniem byłoby przekazywanie środków finansowych na doradztwo metodyczne, oznaczonych w subwencji oświatowej samorządowi województwa, który przekazywałby te środki publicznym placówkom doskonalenia nauczycieli zatrudniającym doradców metodycznych.
3. Umowy dotacji podpisywane przez wojewodów z organami prowadzącymi zawierają wąski i zamknięty katalog wydatków związanych z zatrudnianiem doradców metodycznych, obejmujący: wynagrodzenia nauczycieli pełniących funkcję doradców metodycznych, pochodne od wynagrodzeń (składki ZUS i FP), odpisy na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych oraz wydatki na obowiązkowe badania z zakresu medycyny pracy. Takie ujęcie katalogu wydatków związanych z zatrudnieniem doradców w umowie dotacyjnej powoduje, że ze środków finansowych przekazanych przez wojewodę w ramach dotacji nie można pokryć szeregu innych wydatków, które również mają charakter wydatków ściśle związanych z zatrudnieniem doradców metodycznych. Są to wydatki na pokrycie kosztów podróży służbowych, doskonalenia zawodowego, a w szerszym kontekście wydatki na podstawowe wyposażenie miejsca pracy tych nauczycieli. Koszty te są nieodzowne dla prawidłowej realizacji zadań przez nauczycieli doradców metodycznych. Należy również zwrócić uwagę na koszty pośrednio związane z zatrudnianiem nauczycieli doradców metodycznych tj. koszty obsługi administracyjnej, kadrowej i księgowej.

4. Niejasne są również przepisy, dotyczące czasu pracy doradcy metodycznego. Wątpliwości budzi m.in. jaki jest tygodniowy obowiązkowy wymiar godzin zajęć doradców metodycznych, czy rozliczać pracę metodyka z 45 minut czy z 60 minut? Należy zwrócić uwagę, że placówki doskonalenia nauczycieli zatrudniają zarówno doradców metodycznych jak i nauczycieli konsultantów. Stosownie do przepisów $\frac{1}{2}$ pensum doradcy metodycznego to 9 godzin, natomiast pełne pensum nauczyciela konsultanta to 35 godzin. Rodzi się w związku z tym pytanie o zasadność tak znacznego różnicowania czasu pracy przy tym samym wynagrodzeniu.
5. Wątpliwości budzą także przepisy dotyczące udzielania urlopu doradcom metodycznym, zarówno w zakresie wymiaru urlopu jak i sposobu jego udzielania.
6. Niewłaściwe wydaje się również istnienie dwóch ośrodków decyzyjnych w sferze organizacji doradztwa metodycznego, tj. wojewoda i kurator oświaty oraz samorząd województwa i placówka doskonalenia nauczycieli, co prowadzi do trudności z definiowaniem kompetencji i w konsekwencji nieprecyzyjnym zakresem odpowiedzialności.

Elżbieta Anna Polak
Przewodnicząca Konwentu
Marszałków Województw RP

podpisano certyfikowanym podpisem elektronicznym

Stanowisko kieruje się do:

Pana Dariusza Piontkowskiego – Ministra Edukacji Narodowej.